

SZÜLETÉS NAPRA

20 ÉVES A MISKOLCI BÖLCSÉSZ EGYESÜLET

Ha unokám lenne mesélnék neki az álmokról is. Azokról az álmokról, melyeket ébren szoktunk szövögetni. Aki mer álmodozni, az tettekre is képes. A nyolcvanas években mi is álmodoztunk Gyárfás Ágnessel, aki akkoriban könyvtárigazgató volt, de mint színháztörténész rendszeresen szerepelt a Magyar Rádió miskolci stúdiójának műsoraiban. Hol színházi kritikákkal, hol színháztörténeti érdekességekkel jelentkezett. A rádiós találkozások aztán barátsággá fényesedtek olyannyira, hogy már közösen is mertünk álmodni. Főutcai irodalmi kávéházzal és miskolci bölcsészképzésről. A nyolcvanas évek végén még inkább hitünk ezekben az álmokban, de akkor már nem voltunk egyedül. Ahhoz a felhíváshoz, amit Ágnes megfogalmazott százával csatlakoztak és nemcsak Miskolcon, a megyében, hanem országszerte. Akkoriban a kezdetek kezdetén – amikor az álom már kezdett valósággá válni – magam is kilincseltem az alapító Gyárfás Ágnessel. Nem volt egészen könnyű. Több embert kellett meggyőznünk a miskolci bölcsészképzés fontosságáról.

Miközben emberek sokasága állt az ügy mellé, aközben voltak szép számmal hitetlenkedők, néhanem még irigykedők is. Ám, aki mer álmodni, az kitartón küzd a megvalósításért, a célért, amiben hisz. És talán a hit volt ezután a legfontosabb.

Sokan talán mosolyogtak is némi fintor kíséretében, csakúgy mint később a miskolci Operafesztivál születésénél vagy az Európa főváros pályázat hallatán. És akik akkor mosolyogtak, most vagy hallgatnak, vagy ámuldoznak. A lényeg persze ez nem változtat. Létrejött a Miskolci Bölcsész Egyesület, amely bölcsője is egyben a város humán felsőoktatásának. Lehet, hogy sokan voltak olyanok, akik hiányolták a miskolci bölcsészképzést, de addig senkinek nem jutott eszébe annak létrehozása. Missziót vállalt magára az Egyesület, amely rögzös utat tett meg idáig.

A magam sajátos eszközeivel tudtam követni és kíséreni az Egyesület eseményeit, hiszen mint rá-

diós elég sok riportot, műsort készítettem róluk. Szívesen emlékszem az Igaz Magyarágért kitüntetésre, amit először Gyöngyösi Gábor újságíró vett át. Gábor tanított itt csakúgy mint Gyarmati Béla újságíró. Így ismerősökkel is találkozhattam egy-egy látogatás alkalmával. De említhetném Berecz József könyvtárost vagy dr. Végváry Lajos művészettörténészt is. Ám találkozhattam olyan nagyszerű tudósokkal, akikkel ha nincs ez az Egyesület soha nem hozott volna össze jó sorsom. Szívesen emlékszem Badiny Jós Ferencre, akivel nagyszerűt beszélgettem a magyarságkutatásról. Szívesen őrzöm emlékeimben különböző konferenciák előadóit, Pap Gábor művészettörténészt, Kocsis István író, akit a magyar koronatanról faggattam vagy László Gyula professzor urat, aki beszélgetésünk végén azért sírta el magát, mert a Honfoglalás című film siralmas költségvetéséről kérdeztem.

Sok-sok nevet sorolhatnék és akkor még nem említettem az Egyesület saját kiadású könyveit, melyek igazi értéket képviselnek.

Aki végigkísérte az elmúlt húsz esztendő az elmondhatja, az Egyesület túl van a gyermekbetegségeken, és túl van a tinédzser koron.

Felnőtt!

Az egykori álmokból valóság lett, ám ebben a valóságban amelyben a szavaknak is karmuk van, bizony nem könnyű. De a HIT, amely az álmokat sem hagyja veszni, az éltethet embert, egyesületet egyaránt.

Ha unokám lenne az álmokról is mesélnék neki, hogy tanulja meg az álmok nem hazudnak csak tudni kell merésznék lenni, és tudni kell álmodni is.

De, mert nincs unokám, ezért Önöknek meséltem el mindazt, amit egy nagy és szép álom megvalósulásáról gondolok.

Jakab Mária

A MBE OKTATÓI CSÍKSZEREDÁBAN

Az első ízben megrendezett **Magyar őstörténet és kereszténység c.** Konferencián 2009. október 22-24. között több tanárunk is előadást tarthatott Csíkszeredában.

Bakos Batu a Szent Korona-tanról és a magyar küldetésről beszélt. Előadásában szóba került az Ősevangélium, a szabad akarat és a Szabadítót szülő asszony hagyománya is. Apostoli királyaink önálló püspökkijelölési joggal rendelkeztek, nem voltak más uralkodók és a pápa vazallusai. Mi, magyarok az Istenanya népe vagyunk és a kereszténység erős védőbástyája voltunk a tatár és a török betöréseinek korában!

Czeplédi Katalintól a szkíta-hun-avar-magyar folytonosság nyelvi hátteréről hallhattunk. Eddigi könyvei az ősmondattannal, a magyar nyelv hangtanával és a gyökrendszerrel (a szóbokrokkal) foglalkoznak.

Végvári József, a debreceni Tudományegyetem nyelvtanára személyesen nem tudott eljönni. Beküldött tanulmányában az *áll* és a *nő* szavak szócsaládjairól írt. Lugossy József, és Fogarasi János nyelvészeink nyomában e két fontos alapszavunk szerves kapcsolódásait vizsgálta.

Záhonyi András az ősvallással, az újpogánysággal, a kereszténység tanaival és a magyar hagyományokkal kapcsolatos kérdéseket, véleményeket mutatta be, célul tűzve ki az erkölcsi értékek tekintélyének visszaállítását, az egységes és hatékony fellépést a pénzközpontúság, az egoizmus és korunk túlzottan liberális elvei, oktatási és nevelési programjai ellen.

A Konferencia a Segítő Mária Gimnázium dísztermében az előadók bemutatásával és ökumenikus istentisztelettel kezdődött – a 2001-ben megalakult Sapientia Egyetem előadótermében pedig közös imával végződött. A nyitó ünnepségen az Árvácska zenekar működött közre: közismert, ma-

gyar lelkületet erősítő, Istennek tetsző dalokat adott elő.

Hazajöttünk Csíkszerdába! – ezzel a jó hangulatú beköszöntéssel üdvözölték egymást az előadók, akiknek többsége már tartott előadást a megyeszékhelyen. A magyarországi vendégeknek is élnek rokonaik Székelyföldön és Partiumban, így családi hangulatban kezdődött meg a vallással, történelemmel és írástörténettel foglalkozó kutatók találkozója.

A Katolikus Püspöki Karnak az újpogányság térhódítása ellen tiltakozó körlevele és a Heti Válasz cikksorozata ellenére sokan eljöttek meghallgatni a Konferenciát, amely a kisebb technikai nehézségek ellenére sikeresen megvalósult. A kialakult szakmai viták, véleménynyilvánítások során a hozzászólók mindnyájan betartották az alapvető udvariasság és a tolerancia szabályait.

A Konferencia során célként megfogalmazódott a „belső tűz” őrzése, az igazság kimondása, mások véleményének tisztelete, a manipulált kutatási eredmények kiszűrése.

A Konferenciát megtisztelte jelenlétével a *Világ Győzelmes Királynője, Magyarok Nagyasszonya, Szent Korona Lovagrend* erdélyi tartományának alapítója és egyik nagymestere is.

A TOVÁBBI ELŐADÁSOK

Daczó Árpád (Lukács atya, Csíksomlyó egykori papja) Csíksomlyó titkáról és a kosteleki Babba Máriáról tartott előadást. A magyarság legnagyobb éves találkozásán kiemelkedő pillanat a pünkösdi napvárás. A napkeltét ekkor imádságokkal és virasztással ünneplik meg. A papok nélküli szertartás élő mitológiánk része, melyre a szakrális néprajz kutatóinak is érdemes lenne több figyelmet fordítani.

Bazsó-Dombi Attila a magyar kereszténység keleti rítusú vonatkozásaival ismertetett meg bennünket. A kereszténység folyamatosan születik, a történelem pedig majd üdvtörténetbe fordul – ezekkel a

szavakkal biztatott mindnyájunkat a görög katolikus lelkész. Amikor a máriapócsi Mária-képet Bécsbe vitték, a másolat kezdett könnyezni – ez jelzi, hogy a földi diktátumok igyekezete hiábavaló Isten szándékával, akaratával szemben.

Szakács Gábor székely-magyar rovásírásos emlékeink fennmaradásáról, a papok és tanítók ebben játszott szerepéről beszélt.

Kocsis István drámaírótól a magyar szakrális királyság helyreállításának szükségességéről és a táltos paripáról hallhattunk. Megtudtuk, hogy két magyar kezdeményezés is volt az EU elődjének létrehozására: az egyik Szent Istváné, a másik pedig Mátyás királyé. Hallhattunk a „kizökölt időről”, a magyarokkal szimpatizáló Dante (az Isteni Színjáték írója) gondolatairól. „Akit Istenre emelt fegyverrel próbálnak megsemmisíteni, nem semmisül meg – sőt megsemmisíthetetlenül válik!”

Pásztori-Kupán István a szkítákról a Bibliában olvasható verseket vette vizsgálat alá. Egy érdekesség: az Újszövetségben a „barbár és szkíta” mint ellentétpár szerepel, ebből pedig egyenesen következik, hogy a szkítákat akkor nem tartották barbárnak. A szkíta nemzeti-népi szertartásrend is őseink keresztény voltát támasztja alá.

A képzőművészetben jártas *Z. Tóth Csabától*, a Turán c. folyóirat szerkesztőjétől a korai kereszténység és a sztyeppei népek kapcsolatáról hallhattunk beszámolót.

Marác László nyelvész a szkíta népekkel kapcsolatos, gyakran idézett közhelyeket mutatta be. Pl. az Attilára vonatkozó „Flagellum Dei” (Isten ostora) jelző csupán 7. századi toposz. Szó esett Kőrösi Csoma Sándorról is, aki valószínűleg a Közép-Ázsiáért folyó angol-orosz versengésnek esett áldozatul.

Puskás-Kolozsvári Frederic régész a székelyek eredetéről és ősi hitéről beszélt.

Ferenczi Enikő Ausztráliából hazatért történész a „szkíta” nevet elemezte.

Szekeres István rovásjeleink őtörök (és kínai) kapcsolatairól tartott előadást.

Tóth Gyula az eddig még megfejtetlennek tekintett székelydályai rovásfelirat egy lehetséges olvasatát mutatta be (nem túl meggyőzően).

Zomoráné Cseh Márta Désről ősi rovásjeleinkről beszélt nemrég megjelent könyve alkalmából.

Végül *Csapai Árpád* egyetemi lelkész fejezte ki köszönetét az előadóknak és a résztvevőknek.

Sajnos elmaradt *Obrusánszky Borbála* beszámolója (témája az Epheszoszi Zsinaton, 431-ben eretnekségnek bélyegzett nesztorianizmus lett volna). *Varga Tibor* sem érkezett meg, pedig sokan kíváncsian várták előadását a magyar kereszténység ősi nyomairól. *Aradi Évát* is hiába vártuk, pedig Indoszkíták c. előadása sok érdekességet tartalmaz a heftalitákkal (fehér hunokkal) kapcsolatban. *Balogh Sándor* 1956 novemberében az Egyesült Államokba menekült. Elküldött írásos anyagában a hagyományos vallások és az ősmagyar vallás viszonyát, népünk isteni küldetését is érinti: Európa népei számára a magyarság a megbékélés, a bizakodás és a keresztény hitben elfogadott valódi emberi értékek közvetítője. Ezért különösen fontos a magyarság egységének helyreállítása.

A Konferenciával párhuzamosan zajló programok (a budapesti Szépművészeti Múzeum jóvoltából 2010. február 7-ig látogatható az *Egyiptom művészete a fáraók korában* c. kiállítás a Csíki Székely Múzeumban, a Hivatásos Táncegyüttesek Találkozója Székelyudvarhelyen, a Kontinentális Kupa jégkorongtorna Csíkszeredában) ellenére az előadások iránt nagy volt az érdeklődés: mindkét napon közel 100 fős hallgatóság követte figyelemmel az eseményeket.

A fokozott érdeklődésre jellemző, hogy a hallgatóság rengeteg kérdést intézett az előadókhoz, s az ebéd után is pontosan érkezett vissza az előadóterembe.

Köszönjük Csíkszereda Polgármesteri Hivatalának, a Sapientia Egyetem vezetőinek, Marác Lászlónak és Veress Dávidnak, hogy támogatással illetve munkájukkal segítették a rendezvény sikeres megvalósítását!

Záhonyi András

GOLENYA ÁGNES KÉPEI EQUADORBÓL A CRESPI GYŰJTEMÉNYBŐL (CUENCA)

Golenya Ágnes író, aki sokat tartózkodik Dél-Amerikában. A múzeumokat járva felfigyelt olyan tárgyakra, melyek a régi mezopotámiai civilizáció jegyeit hordozzák. Elküldte a képeket, melyek olyan érdekesek, hogy megosztjuk olvasóinkkal az élményt, gondolkodjunk együtt...

(Szerk.)

CRESPI GYŰJTEMÉNY. CUENCA - EQUADOR (Móricz Táltosok Barlangja)

Kígyóisten pillangó ruhában

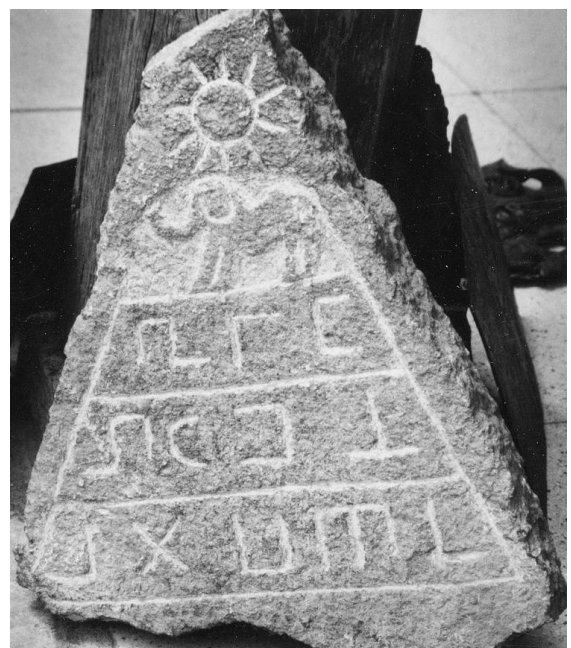
Innen nézi
a királyfi

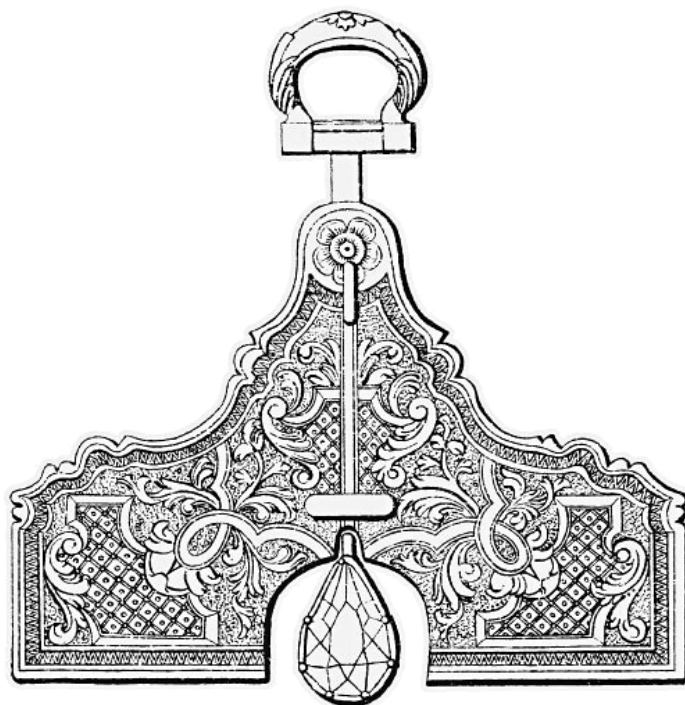
Kiválasztott szellemiségű ifjú tollal könyvet ír,
trónon ül és kígyóktól tanul.
A fejdíszre hasonlít Árpád vezéréhez.

Van-e analógia?

Elefánt Észak-Amerikában?

Kneph -ékszer (Nef - Dagon - Oannes - Nergal)
18-19. századi ízlést tükröző régi tárgy

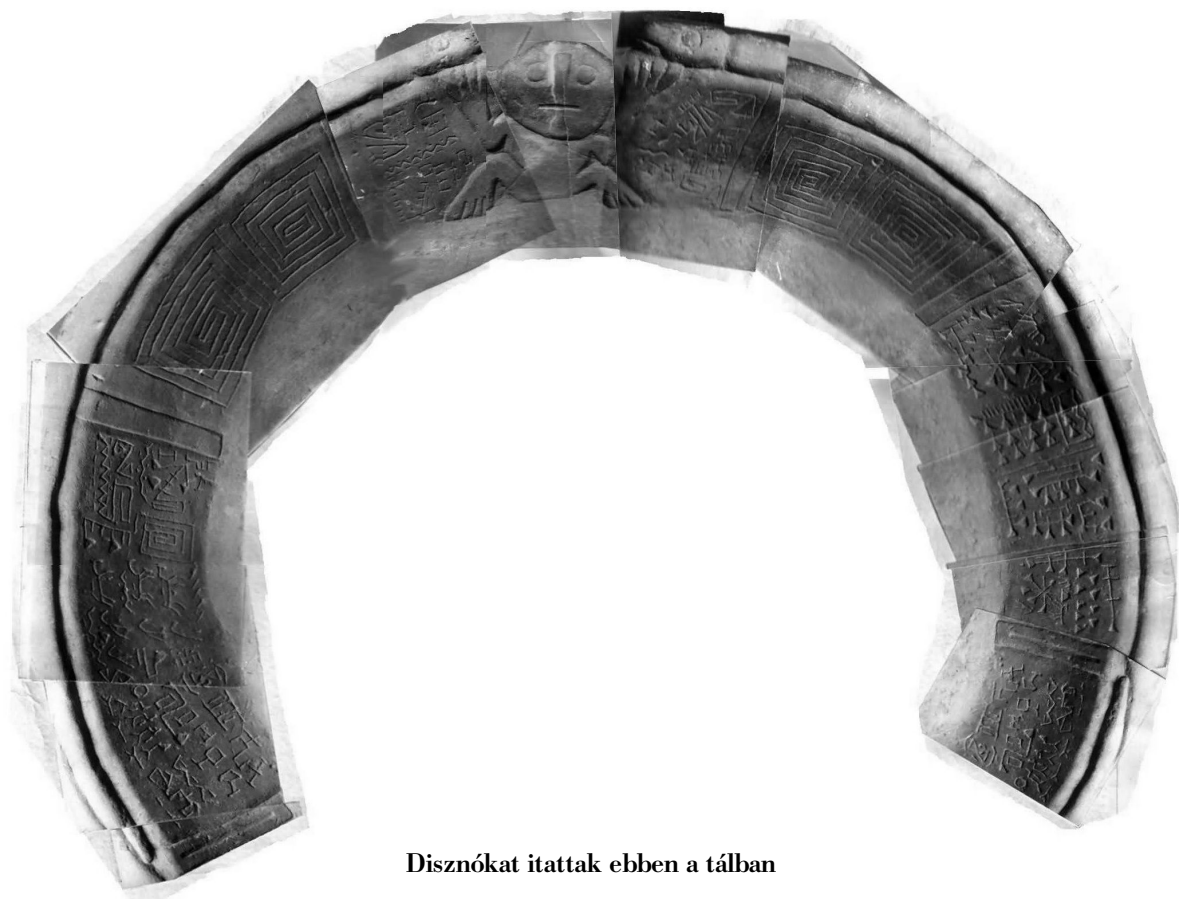

A szoborlába kinagyítva

A szobor lábán látható írások

POKOTIA - MONOLITH (BOLÍVIA, TIWANAKU)
2 m magas
4 ékjel, 4 borda, mint az esztergomi oroszlánokon

**FUENTA MAGNA
BOLÍVIA TITICACA-TÓ
(TIWANAKU)**

Disznókat itattak ebben a tálban

Szülő ősanya
(NIA vagy NIASH)

Ugariti típusú ékjelek

